

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Mă așez la masă de cuvânt cu tine, popor al cuvântului Meu cel de azi. Te hrănesc cu tot cuvântul care iese din gura Mea spre hrana omului, nu numai cu pâine te hrănesc. Te-aș hrăni așa din zori și până în zori, și spun așa ca să pot să-ți spun cât de mult tânjesc Eu în cer între sfinți să grăiesc cu tine pe pământ la masă de cuvânt în mijlocul tău, și nu mai am alt dor.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu și nu mai am alt dor între pământ și cer decât să fac pe pământ împărăția cerurilor, petrecerea Mea cu omul, pe care am pierdut-o în rai când omul s-a ascuns de Mine și M-a lăsat fără de el și s-a dat diavolului în ascultare, căci mintea omului îl trage în jos pe om, și așa se naște diavolul între pământ și cer, vrăjmaș lui Dumnezeu și omului însuși, și omul Îi face rău lui Dumnezeu înăuntrul său și în afara sa din pricina dorului de sine împotriva Mea în el, iar Eu am spus acum două mii de ani, părăsit de om cum eram de la început și până atunci, și am spus ca să se audă: *«Cel ce voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și, purtându-și crucea, să urmeze Mie»*, să nu-și mai urmeze sieși omul, ci Mie, dacă voiește cu Mine, căci acum șapte mii de ani și-a urmat sieși și M-a părăsit, și iată, așa nu are omul pe Dumnezeu peste el, căci omul își urmează minții lui chiar și când vede unde cade când el face așa.

E bătrână căderea omului și s-a învățat așa cu ea omul și și-a luat-o de viață, dar e vremelnică o așa viață. Stau la masă de cuvânt în ziua aceasta de sărbătoare în cer și pe pământ, căci în cer când e sărbătoare omul credincios de pe pământ se oprește din îndeletnicirile sale și dă cinstire sfinților, și iată, dăm cinstire ucenicilor Mei cei de atunci, care M-au mărturisit pe Mine Hristosul Tatălui, căci astăzi este scris pentru creștinii adevărați sărbătoare pentru apostolii Mei Petru și Pavel și pentru toți cei împreună cu ei apostoli lui Hristos atunci. Nu de la trup și de la sânge M-au mărturisit ei Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, ci Tatăl Meu Cel din ceruri le-a descoperit lor pe Fiul Său venit pe pământ între oameni. O, nu mintea lor a fost aceea care să poată înțelege ființa Mea de Fiu al Tatălui, ci Duhul Tatălui Meu a adus lor această știință în ei. Iată, credința este dar de la Duhul Sfânt în om. Când ea vine din om, se joacă omul cu faptele cele așteptate de ea, dar când ea vine din Dumnezeu descoperă omului pe cele din Dumnezeu venite pe pământ.

Iar și iar vă spun, fii ai cuvântului Meu cel din Tatăl venit cu Mine la voi, iar vă spun vouă, fiilor, vouă și celor ce Mă iau de la voi cuvânt, căutați mai întâi împărăția cerurilor, că mereu, mereu uită omul de ea și taie din ea în el și cu el, și de aceea nu vin de la Domnul cele care să se adauge omului de trebuință lui pe pământ, căci omul și le face singur, că așa a ales să facă: să nu asculte de Dumnezeu, ci de sine să asculte, și altfel trebuia să facă omul.

O, e bolnav omul și e rău cu Dumnezeu și cu aproapele său. Cariul mănâncă lemnul când intră în lemn putregaiul, rugina mănâncă fierul când din el iese ea, molia mănâncă îmbrăcămintea omului când omul își strânge mereu, iar răutatea mănâncă sufletul din om și îl muncește și îl șubrezește de tot când ea se naște în om, și toate acestea se nasc dinăuntrul lor și le strică, atunci când omul și le agonisește pe ele pe pământ, dar iubirea de Dumnezeu când se naște în om ea îl înnoiește pe om, ea poate ceea ce nu poate omul, ea face împărăția și odihna lui Dumnezeu în om, iar Eu atunci am grijă de om și îi dau Eu pe cele de trebuință lui așa cum știu Eu să-i dau, nu cum știe el să-și facă și să-și strângă una peste alta pe cele strânse și tot strânse de el.

Iată, mila Mea de om Mă coboară pe pământ în zilele acestea ca să-l pot striga iar pe om, să-l pot striga pe omul cel de la sfârșit așa cum l-am strigat pe cel de la început după ce el s-a pierdut în mintea lui, vrând el să fie mai bun și mai mare ca Dumnezeu, Care l-a făcut pe el din pământ și din duh de viață, suflat din gura Mea peste el după ce l-am zidit. O, mila Mea de om

am pus-o Eu pe pământ și în cer în toți sfinții Mei, care s-au sfințit mai întâi prin credința lor în Mine și apoi prin faptele ei înaintea Mea și între oameni, și apoi au venit în cer, la agoniseala lor, căci ei și-au strâns în cer, unde viermele și rugina și molia și răutatea nu strică pe cele strânse de om așa cum se întâmplă pe pământ cu cele strânse ale omului și cu sufletul din el. Mila Mea de om am pus-o Eu, Domnul, și în apostolii Mei cei de atunci, căci i-am cules pe ei de ici, de colo și i-am făcut ai Mei, că i-am luat dintre ai lor și dintru ale lor și le-am dat lor pe ale Mele să le poarte ei până la hotar, până la venirea lor la Mine, la agonisita lor cea din cer.

O, poposesc cu voi la masă de cuvânt pe pământ, în mijlocul ucenicilor Mei cei de acum și cu care am acum petrecerea Mea și lucrarea Mea, așa cum am lucrat cu voi acum două mii de ani între oameni, o, ucenici iubiți ai Mei, și cu care M-am bucurat atunci, sau am suferit, sau am așteptat zidind, iubind și lucrând.

O, să Ne așezăm pe masă de cuvânt cu lucrul împărăției cerurilor, tată. Suntem oaspeți cerești la masă cu cei mici ai Noștri acum pe pământ. Să Ne dăm lor cu hrană pe masă, căci ca și Mine, și voi ați dat lumii lumina Mea și hrana Mea celor ce au primit să se îmbrace în Hristos prin credință și prin stăruință apoi pentru haina aceasta. Bindecuvintez Eu, Domnul, acum, cuvântul vostru cel hrănitor, că e nevoie de multă hrană din cer pe pământ peste om. Amin.

— O, Învățătorule Doamne, heruvimii și serafimii sunt numai ochi. Așa îndemn le dăm noi azi celor ce sunt ai Tăi și ai noștri acum pe pământ, purtând ei lucrarea Ta și ascultând de Tine prin ea. Numai ochi să fie ei, așa îi îndemnăm noi pe ei, ochi și înăuntrul lor și în afara lor să fie ei, căci cei ce nu au o așa vedere, ca a heruvimilor și ca a serafimilor, nu văd și nu pricep aceia împărăția cerurilor, care nu se vede așa cum se văd de ochii omului cele ce se văd între cer și pământ. Masă dulce avem cu Tine în mijlocul lor în ziua noastră de sobor între sfinți.

Te-am vestit de la margini la margini Fiu al Tatălui, Doamne, iar cei ce credeau în Tine prin propovăduirea noastră după ce ne-ai făcut trimișii Tăi la oameni, se botezau cei ce credeau, se botezau în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și se făceau fii ai lui Dumnezeu, născuți din nou, de sus, născuți prin cuvântul Evangheliei Tale, Doamne, prin care în numele Tău o împărțeam peste tot, după cum aveam fiecare sorțul pe pământ împărțit nouă, iar noi ne smeream pentru numele Tău, și Tu puteai peste oameni. Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, și de la Dumnezeu S-a descoperit nouă pe Fiul Său în ființa Ta, nu de la trup sau sânge, nu de la noi, nu de la mintea noastră, Doamne. O, heruvimii și serafimii slavei Tale sunt numai ochi, așa îi îndemnăm noi să fie cei ce sunt ai Tăi și ai noștri acum pe pământ pentru lucrarea Ta cea de azi și ascultând de Tine și de la Tine prin ea.

O, numai ochi să fiți pentru Domnul și pentru cele de sus peste voi, numai ochi să fiți voi, cei purtători de Dumnezeu în zilele acestea când Domnul vine la voi cu sfinții la masă de cuvânt, iar voi să-i învățați pe cei credincioși taina vederii celor ce nu se văd cu ochii trupului, taina vederii care vede pe Dumnezeu cu înțelegerea și cu credința, căci credința naște înțelegerea, iar înțelegerea hrănește credința, și omul se face dumnezeu prin har și vede pe Domnul și Îl împarte apoi. Viața cu Domnul să știți s-o iubiți și s-o împărțiți voi apoi celor ce vor să aibă viață în ei, împărăția cerurilor înăuntrul lor, fiilor.

O, e mare taină rodul cel din lucrarea iubirii de Dumnezeu născut. Ce frumos vă învață pe voi, cei născuți prin cuvântul cel de sus, ce frumos vă învață pe voi cei ce au de la Domnul între voi ca să vă împartă vouă! Iubirea cerească este taină cu greu cuprinsă de mintea și de inima omului. Numai celui ce voiește Dumnezeu să i-o descopere pe ea, numai acela o are și o lucrează așa. Să vrei să fie altul mai bun ca tine, să nu-i arăți celuiilalt că tu ești mai înțelept și mai mult și mai mare, să nu fii nemulțumit de fratele tău, aceasta este iubirea care din Dumnezeu lucrează în om, iar altfel nu este și nu face ea. Ea naște fii pentru cer când ea este așa în om, și ea îi crește mari, după plăcerea Domnului, și nu poate nimeni altfel să nască fii pentru cer, și nu poate nimeni să-și agonisească în cer pe altă cale cu altfel de lucrare, nimeni, decât fiii lui Dumnezeu, iar aceia sunt cei care iubesc ca Dumnezeu, rodind fii pentru cer. Amin.

O, Doamne, Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu Cel viu, Fiul Tatălui, și nu trup și sânge ne-a descoperit nouă aceasta acum două mii de ani, ci Tatăl Tău și al nostru, Care este în ceruri, după ce Tu ne-ai născut pentru El prin cuvântul Tău de peste noi. Cerul este numai ochi peste pământ. Să privească omul cerul cu ochii trupului lui, că prea mult privește omul pământul, Doamne, iar pe pământ sunt numai aspide, care-l mușcă pe om de ochi și inimă, o, Doamne, căci omul se face aspidă pentru om din pricina răutății din el, care-l mănâncă pe dinăuntru și-i muncește sufletul, dărâmând pe Dumnezeu din el. Mintea omului trage numai în jos, și e dureros pentru Tine și pentru sfinții Tăi îndeletnicirea minții omului, iar împărăția cerurilor nu poate s-o ia omul de pe pământ, ci numai din cer, o, Doamne. Ce frumoasă, ce adâncă e rugăciunea Tatăl nostru, pe care ne-ai dat-o nouă, ucenicilor Tăi, s-o învățăm între noi și Tatăl ca fii ai Săi, născuți din Tine pentru Tatăl! Să caute să priceapă bine ucenicii Tăi cei de azi această rugăciune, care este pentru fii, și s-o priceapă mai bine decât noi și s-o lucreze pe ea mai bine ca noi, ca să fie ei mai buni ca noi, și din iubire spunem aceasta peste ei, căci mai întâi împărăția cerurilor o cere ea, această rugăciune peste fii și prin fii, și apoi pâinea, și apoi iubirea cea prin iertare, și apoi paza și izbânda de cel rău, potrivnicul Tău și al lor, Doamne.

O, aduceți spre împlinire pe pământ rugăciunea Tatăl nostru, cea pe care Domnul ne-a dat-o nouă s-o lucrăm acum două mii de ani, și veți fi voi bucuria Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și veți fi voi lucrarea iubirii de Dumnezeu și de oameni între pământ și cer, o, fii ai Cuvântului Iisus Hristos în vremea aceasta a Sa cu voi pe pământ. Stă cerul de sfinți și de îngeri numai ochi peste voi. Numai ochi să fiți și voi pentru împărăția aceasta, pentru cer pe pământ, pentru Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin.

— Amin, amin, zic vouă Eu, Domnul, ucenici ai Mei de acum două mii de ani, și voi, ucenici ai Mei de acum, de la sfârșit de timp: numai ochi să fie cel ce se dă Mie pentru împărăția Mea în el. Așa să fiți voi, cei pe care Eu, Domnul, Mă sprijin ca să fiu pe pământ cu oamenii acum și să-Mi pregătesc prin cuvânt ziua slavei Mele, ziua pieirii oamenilor necredincioși, și cer și pământ nou pentru cei ce cred venirii Mele de ieri și de azi ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

Vine ziua Domnului, ziua Mea de slavă peste morți și peste vii! Vine Domnul! Eu Însumi Mă vestesc și vin. Vin la tine, poporul Meu, și stau la masă cu tine și lumea e lume și nu vrea să știe venirea Mea la tine, iar când va face ea ochii mari ca să vadă, va vedea lumea toată că Eu, Domnul, am sălășluit în mijlocul tău, smerit ca Dumnezeu și plin de slava smereniei Mele, ca lumea să vină la viață, să vină să vadă slava Mea, nepricepută de mintea omului, slava smereniei Domnului, slava Mea cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2011